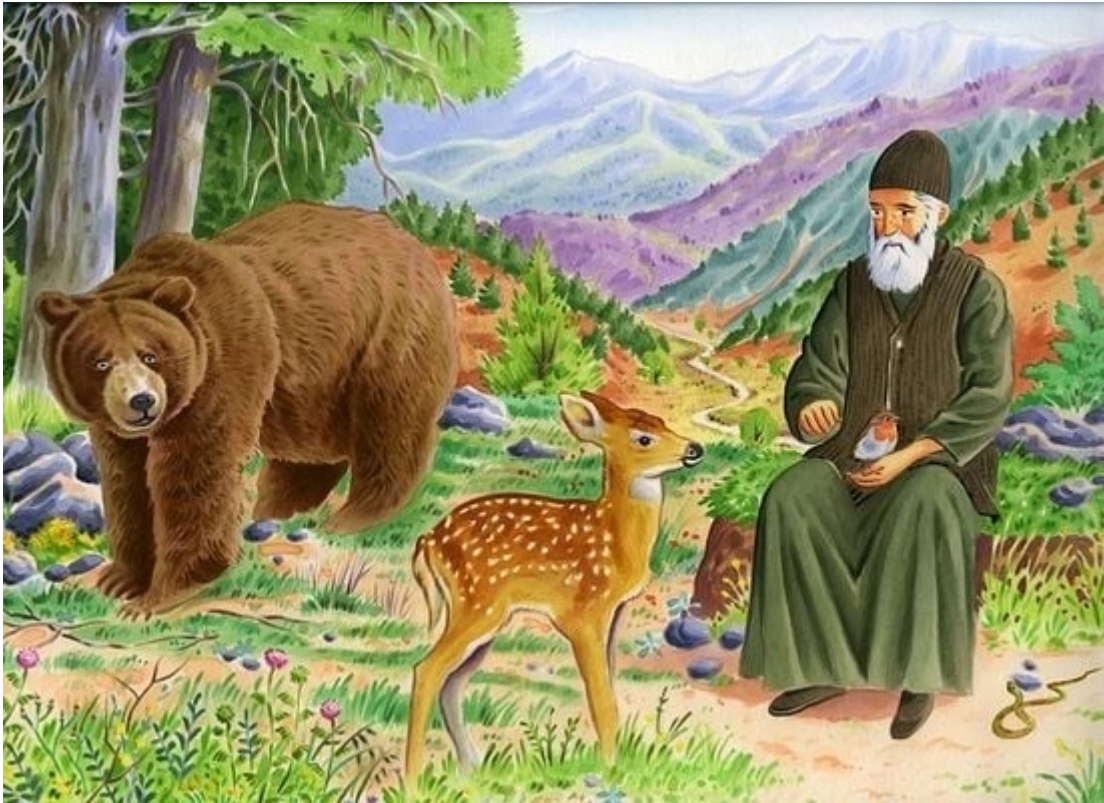

«Δεν είσαι ευγενής προς τη φύση; Είσαι άθεος!»

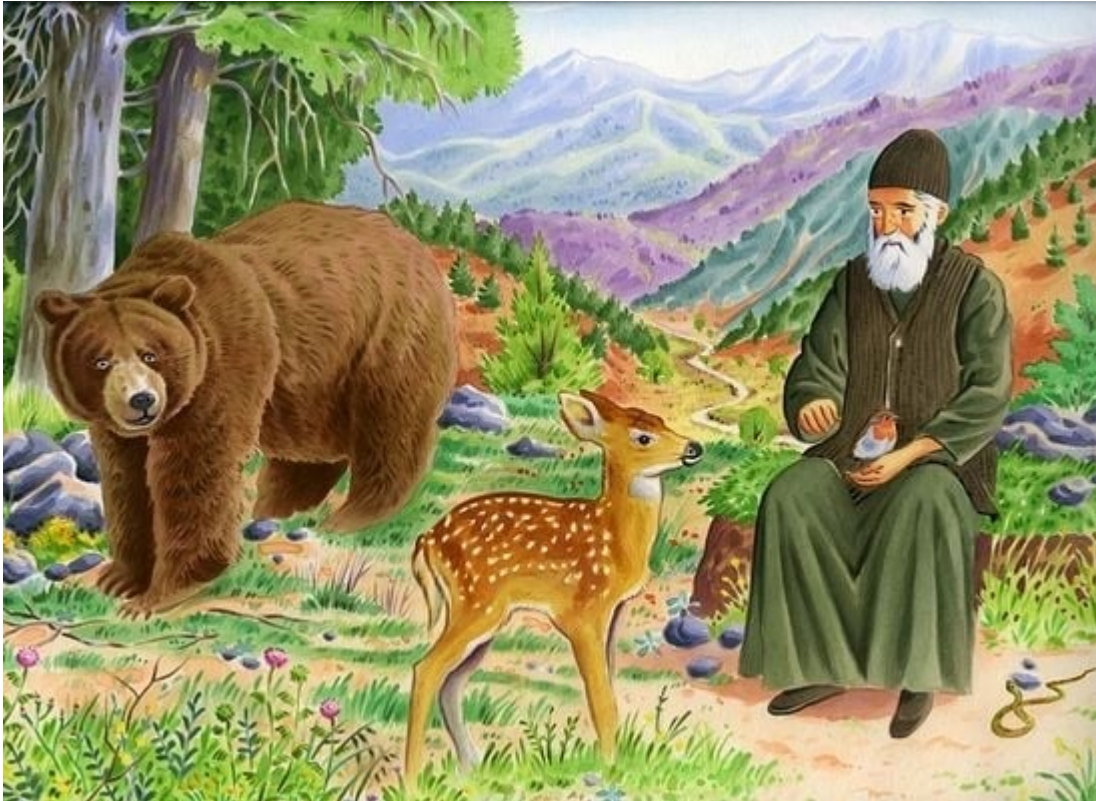
[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ο όσιος Παΐσιος έβλεπε τα άρρωστα κλαδιά στα δένδρα και αμέσως ενδιαφερόταν να τα κόψει για να μην κολλήσουν τα υπόλοιπα. Μόλις χτυπούσε μια πόρτα ή ένα παράθυρο, πήγαινε εκεί ο νους του και φρόντιζε να μη σπάσουν, να μη γίνει κάποια ζημιά. Θεωρούσε ότι όποιος σκέφτεται και πονάει για τα δημιουργήματα, σκέφτεται πολύ περισσότερο τον Δημιουργό τους! Αν ο άνθρωπος δεν συμπεριφέρεται με ευγενή τρόπο προς τη φύση, δεν θα μπορέσει να συντονιστεί με τον Θεό» (Γ. Φουκαδάκη, Ο άγιος Παΐσιος ο αγιορείτης, Η ζωή και το έργο του).

Δεν πρόκειται για μία «ιδιοτροπία» ή μία «ευαισθησία» του μεγάλου συγχρόνου οσίου Παΐσιου του αγιορείτου. Η στάση μας έναντι της φύσεως, των ζώων αλλά και των φυτών και των δένδρων, αποκαλύπτει την ποιότητα της σχέσεώς μας με τον Θεό! Και δεν προχωρούμε στα «υψηλότερα» επίπεδα: τη στάση μας έναντι των συνανθρώπων μας, των κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού δημιουργημένων - εκεί βρισκόμαστε μπροστά στον ίδιο τον «Θεό»! Λοιπόν, η στάση μας απέναντι στη φύση δείχνει αν είμαστε άθεοι ή όχι. Πώς αυτό; Δεν ακούγεται υπερβολικό; Καθόλου! Αν δεν μπορούμε να δούμε την παρουσία του Θεού και στα μικρότερα

δημιουργήματά Του, αυτά που βρίσκονται μπροστά κυριολεκτικά στα μάτια μας, πώς θα μπορέσουμε να πούμε πως βλέπουμε τον Θεό που είναι πέραν των σωματικών μας αισθήσεων, εκεί που απαιτείται η πιο μεγάλη ένταση για ενεργοποίηση της νοεράς αισθήσεως που καθιστά τον άνθρωπο ικανό να «βλέπει» τον Θεό;

Τι μας αποκαλύπτει η Αγία Γραφή; Ότι ο κόσμος όλος, πνευματικός και υλικός, είναι δημιούργημα του Τριαδικού Θεού που φανέρωσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Έτσι ξεκινάει και όλη η Γραφή: «Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην». Και ο αποκαλυπτικός λόγος του αγίου Ιωάννου του Ευαγγελιστού συνεχίζει: «Πάντα δι' Αυτού (του Υιού και Λόγου του Θεού, του Χριστού) εγένετο και χωρίς Αυτού εγένετο ουδέ εν ο γέγονε». Κάθε τι στη δημιουργία είναι σφραγισμένο από τον Κύριο, που σημαίνει κάθε τι αποτυπώνει την αγάπη Του και Εκείνου την ενέργεια διαλαλεί με τρόπο που αδυνατούμε οι πολλοί να επισημάνουμε. «Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες αυτήν» θα εξαγγείλει και αλλού ο λόγος του Θεού. Κι ο απόστολος Παύλος ερχόμενος στην Αθήνα το πρώτο που θέλησε να πει ως μαρτυρία για τον Θεό στον Άρειο Πάγο, στους συγκεντρωμένους Αθηναίους, ήταν πάλι ακριβώς το ίδιο: «Ο Θεός που δημιούργησε τον κόσμο και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτόν, είναι ο Κύριος του ουρανού και της γης... Αυτός δίνει ζωή και πνοή και τα πάντα σε όλα... και μπορεί κανείς να Τον ψηλαφήσει και να τον εύρει, αν και δεν είναι μακριά από κανέναν. Γιατί μέσα σ' Αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε».

Οπότε, ένας πιστός που διαθέτει κι ένα ελάχιστο στοιχείο πίστεως, «ως κόκκον σινάπεως», έχει τα μάτια να δει την ενέργεια του Θεού όπως είπαμε στο κάθε τι της δημιουργίας, η οποία ακριβώς διακρατείται και υφίσταται από Εκείνον. Βλέπεις μία γάτα για παράδειγμα; Μη βλέπεις μόνο τη γάτα. Ύψωσε το νοερό βλέμμα σου σ' Εκείνον που την κάνει να υπάρχει για έναν σκοπό που εσύ δεν γνωρίζεις, γνωρίζει όμως πολύ καλά ο ίδιος. Το ίδιο σε έναν σκύλο, στο οποιοδήποτε ζώο, στο παραμικρότερο χορταράκι. Γι' αυτό το χορταράκι το ταπεινό και μηδαμινό είπε ο Κύριος τα συγκλονιστικά λόγια που φανερώνουν την Πρόνοιά Του: «Αν ο Θεός φροντίζει και το παραμικρότερο χορταράκι του αγρού, που σήμερα υπάρχει και αύριο το βάζουν στον φούρνο για προσάναμμα, πόσο περισσότερο θα φροντίσει και εσάς, ολιγόπιστοι;»

Γι' αυτό και δεν υπάρχει άγιος, του Θεού άνθρωπος δηλαδή, που να μη σέβεται τη δημιουργία του Θεού, να μη τη φροντίζει, να μην «πάσχει» θα λέγαμε όταν διαπιστώνει τραύματα πάνω της. Να θυμηθούμε και τον άγιο Αμφιλόχιο της Πάτμου που χαρακτηρίζε ως «γιο» του ένα πεύκο - όταν τον άγγιζε ήταν σαν να ψηλαφούσε την ενέργεια του Θεού - όπως και τον αγώνα του να φυτευτούν δέντρα παντού στην Πάτμο, τα «αμφιλοχάκια» όπως τα ονόμαζαν. Λοιπόν, η ευγένεια, για να επανέλθουμε, του αγίου Παϊσίου προς τη φύση δεν ήταν ούτε ιδιοτροπία ούτε απλή ευαισθησία δική του. Αποκάλυπτε το ήθος του αγίου ανθρώπου, που έχει ανοιχτά τα μάτια του για να βλέπει παντού και πάντοτε την παρουσία του Θεού. Κι είναι αυτό που δεν πρέπει να μας διαφεύγει: αν αδιάκοπα δεν βρισκόμαστε σ' αυτήν τη θέαση του προσώπου του Θεού, αν αυτό δεν συνιστά την προτεραιότητά μας, κατά τον γραφικό λόγο πάλι: «οι οφθαλμοί μου διά παντός προς τον Κύριον», που θα πει πρώτιστα στα δημιουργήματά Του, τότε είναι πολύ δύσκολο να δεχτεί κανείς ότι είμαστε αληθινά πιστοί Του και κυρίως ισορροπημένοι ως άνθρωποι. Ισορροπημένος πνευματικά άνθρωπος είναι εκείνος που μπορεί να ζει την πραγματικότητα που έφερε χαρισματικά ο Κύριος: να είναι συνδεδεμένος ως μέλος Χριστού με Εκείνον, γι' αυτό και να μπορεί να βλέπει το φως Του σε ό,τι είναι δικό Του και Του ανήκει.

Κι έτσι να τονίσουμε το αυτονόητο: δεν υπάρχει αγάπη προς τη φύση, είτε είναι ζώο είτε είναι φυτό και δένδρο, αν δεν υπάρχει πρώτα από όλα η αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Λες πως αγαπάς τη φύση, κάτι που ανήκει στον Θεό δηλαδή, και δεν αγαπάς εκείνον που συνιστά μια «επανάληψη» του Θεού, τον συνάνθρωπο; Δεν γίνεται. Υπάρχει τεράστιο ψέμα και υποκρισία εδώ. Στην πραγματικότητα είναι κρυμμένος ένας άδηλος εγωισμός που σε δεδομένη στιγμή θα εκφραστεί ως εχθρότητα απέναντι και στα φυτά και στα ζώα. Είναι κάτι παρόμοιο με αυτό που λέει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος και πάλι στην Α' καθολική επιστολή του: «Αυτός

που δεν αγαπάει τον αδελφό του που τον βλέπει με τα μάτια του, πώς θα αγαπάει τον Θεό που είναι άορατος;» Η αγάπη δηλαδή προς τον συνάνθρωπο αποκαλύπτει την υπάρχουσα ή όχι αγάπη προς τον Θεό. Όπως και η αγάπη και πάλι προς τον συνάνθρωπο αποκαλύπτει την υπάρχουσα ή όχι αγάπη και προς την υπόλοιπη δημιουργία – Θεός και δημιουργία του Θεού πάνε μαζί, ό,τι έλεγε και ο άγιος στο παραπάνω απόσπασμα: «Δεν συμπεριφέρεσαι με ευγενή τρόπο προς τη φύση, δεν θα μπορέσεις να συντονιστείς με τον Θεό».

Μου έκανε εντύπωση προ ολίγου καιρού, σε μία σπουδαία τηλεοπτική εκπομπή («Πλάνα με ουρά»), που επιμελείται η σεμνή και καλή δημοσιογράφος Τ. Επτ., ότι κάποια φιλόζωη κυρία που συνομιλούσε με την υπεύθυνη δημοσιογράφο, επεσήμανε ακριβώς αυτήν την αλήθεια: «δεν μπορεί να αγαπάς τα ζώα, αν δεν αγαπάς ταυτόχρονα και τους ανθρώπους». Λοιπόν, η καθημερινότητά μας σε όλες τις διαστάσεις και τις παραμέτρους της φανερώνει το ποιόν της χριστιανικότητάς μας. Ακόμα κι απέναντι σ' ένα πουλάκι και σ' ένα φυλλαράκι!

Πηγή: pgdorbas.blogspot.com